

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/283/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817207322
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7817207322.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a členiek senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Gizely Majerčák v spore žalobcu U. J., nar. XX.XX.XXXX, P. B., S. XX, zast. h&h PARTNERS, advokátska kancelária s.r.o., Košice, Mäsiarska 6, IČO: 44 323 760, proti žalovanej H. O., nar. XX.XX.XXXX, P. B., S. XX, zast. JUDr. Ladislavom Törökom, advokátom, Advokátska kancelária, Rožňava, Šafárikova 8, o náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu 5C/35/2017 - 139 z 10.7.2019 Okresného sudu Rožňava

rozhodol:

M e n í uznesenie a žalovanej p r i z n á v a právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

Žalovanej p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) uznesením stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.
2. V odôvodnení, o.i., uviedol, že žalobca podanou žalobou žiadal, aby zaviazal žalovanú k zaplateniu nemajetkovej ujmy, že rozsudkom z 01.03.2018 žalobu žalobcu zamietol a zaviazal žalobcu nahradíť žalovanej trovy konania. Po podaní odvolania Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 22.05.2019 potvrdil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby a zrušil výrok ohľadom trov konania a v tejto časti vec vrátil na ďalšie konanie. Nariadil posúdiť okolnosti, ktoré viedli strany sporu k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní, teda nielen toho ktorého by podľa všeobecného ustanovenia stíhala povinnosť nahradíť trovy konania, ale i toho, ktorého majetková sféra by bola použitím tohto výnimočného ustanovenia dotknutá. Súd, vychádzajúc z § 257 ods. 1 C.s.p., stranám sporu nepriznal náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré videl v tom, že rozhodnutím správneho orgánu bola žalovaná uznaná vinnou z priestupku a žalobca len následne podal žalobu na ochranu osobnosti a priznania nemajetkovej ujmy, že po rozhodnutí správneho orgánu o priestupku, invektívy zo strany žalovanej voči žalobcovi ďalej pokračovali, a preto žalobca bol nútený podať žalobu.
3. Proti uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná z odvolacieho dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. t.j., že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
4. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach a to rozsudok 9Co/202/2018 z 22.5.2019, ktorý v zrušujúcej časti rozhodnutia nariadil súdu prvej inštancie posúdiť okolnosti, ktoré viedli strany sporu k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní vo vzťahu k aplikácii § 257 ods. 1 C.s.p. t.j., teda nielen toho, ktorého by podľa všeobecného ust. stíhala povinnosť nahradíť trovy konania, ale i toho, ktorého majetková sféra by bola použitím tohto výnimočného ustanovenia dotknutá. Nesúhlasila so záverom a dôvodmi súdu, ktoré ho viedli k aplikácii § 257 ods. 1 C.s.p., t.j z dôvodu, že rozhodnutím správneho orgánu bola uznaná vinnou z priestupku a že žalobca len následne podal žalobu na ochranu osobnosti a priznania nemajetkovej ujmy. Zároveň poukázala na konštatovanie súdu, že jej konaním nedošlo k takému zásahu do osobnosti žalobcu, ktorý by odôvodňoval vyhovie jeho žalobe (uvedené dôvody

v rozhodnutí súdu prvej inštancie, ktorým žalobu zamietol). Tiež poukázala na to, že za svoje konanie už bola sankcionovaná v správnom konaní a preto rozhodnutie súdu, ktorým jej nepriznal náhradu trov aj napriek tomu, že bola v konaní úspešná, možno považovať za porušenie procesnej zásady ne bis in idem, kedy súd označuje ako rozhodujúcu okolnosť pre nepriznanie náhrady trov konania rozhodnutie správneho orgánu, v ktorom bola uznaná vinnou zo spáchania priestupku. Navrhla uznesenie zrušiť a zaviazat žalobcu na náhradu trov konania vo výške 100 %.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu považoval rozhodnutie súdu za správne.

6. Žalovaná k vyjadreniu žalobcu, uviedla, že žalobca neuvádza žiadne relevantné argumenty týkajúce sa otázky náhrady trov konania. Naopak, že žalobca konštatuje, že súd rozhodol správne, že nepriznal náhradu trov konania a dodala pritom, že prostredníctvom mimoriadneho opravného prostriedku sa bude žalobca domáhať zrušenia tohto rozhodnutia, teda aj náhrady trov v jeho prospech, čím si odporuje. Zotrvála na svojich predošlých tvrdeniach uvedených v odvolaní.

7. Žalobca k vyjadreniu žalovanej uviedol, že zotrváva na svojich doterajších vyjadreniach.

8. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem), prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a uznesenie podľa § 388 C.s.p. zmenil a žalovanej priznal právo na náhradu trov konania v celom rozsahu, lebo neboli splnené podmienky na potvrdenie ani zrušenie uznesenia.

9. Súd vyvodil záver, že na strane žalobcu sú dôvody hodné osobitného zreteľa a to vo vzťahu k žalovanej, že žalobca podal žalobu až potom, čo rozhodnutie správneho orgánu bola uznaná vinnou z priestupku, ktoré dôvody podradil pod § 257 ods. 1 C.s.p. ako dôvody hodné osobitného zreteľa a nepriznal náhradu trov konania úspešnej žalovanej.

10. Odvolací súd nezdial názor súdu prvej inštancie, že v prejednávanom spore sú na strane žalobcu podľa § 257 ods. 1 C.s.p. dôvody hodné osobitného zreteľa, že ide o výnimočný prípad, kedy nemožno priznať úspešnej žalovanej náhradu trov konania. Dôvody uvádzané súdom, že žalovaná bola uznaná vinnou z priestupku v správnom konaní a že až potom podal žalobca žalobu na ochranu osobnosti a priznanie nemajetkovej ujmy a že následne zo strany žalovanej nasledovali invektívy a pokračovali, nemožno podradiť pod dôvody hodné osobitného zreteľa. Dôvody, ktoré viedli k podaniu žaloby v prejednávanom spore, musia obstáť, z hľadiska naplnenia predpokladov, ktoré prísl. právny predpis vyžaduje na to, aby bolo žalobe vyhovené. Rozhodnutie správneho orgánu o tom, že žalovaná sa proti žalobcovi dopustila priestupku a uloženie pokuty, je rozhodnutím vydaným v správnom konaní, ktoré nemá žiaden súvis a vplyv na konanie pred súdom.

11. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

12. Žalovaná bola v konaní úspešná, preto má právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

13. Z uvedených dôvodov bolo potrebné uznesenie zmeniť a žalovanej priznať právo na náhradu trov konania v celom rozsahu podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

14. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, 2 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p.

15. Žalovaná mala v odvolacom konaní úspech, preto jej bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

16. Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).